

Особено интересна е вѣрата на японцитѣ, която допринася много, да се засили голѣмото родолюбие у тѣхъ. Най-голѣма часть отъ населението се числи къмъ шинтоизма. Освенъ това има и много будисти. Шинтоизмътъ иска отъ своитѣ вѣрващи, преди всичко, да обичатъ отечеството си и да се гордѣятъ съ това, че биха могли да умратъ за него. Въ всѣка къща иматъ домашенъ олтаръ, гдето, освенъ изображение на божеството, слагатъ и портретитѣ на падналитѣ за родината отъ семейството. По тоя начинъ ги тачатъ като домашни светци.

Въ храмоветѣ се влиза съ церемония, като се чука съ чукчета, за да се привлѣче вниманието на божеството. А пъкъ въ олтара има огледало, което да напомня, че богомолцитѣ трѣбва да бждатъ откровени къмъ божеството.

Японската азбука е особено мжчна и, въпрѣки това, неграмотни японци нѣма. Тѣ пишатъ на отвесни редове.

Вѣрата имъ, природнитѣ стихии и нуждата, въ която често изпада такова голѣмо население въ тѣснитѣ си граници, сж направили отъ японцитѣ единъ отъ най-храбритѣ народи. Тѣхниятъ философъ Тлاناки имъ е поставилъ една голѣма цель — да обединятъ въ една държава народитѣ отъ жѣлтата раса. Въ тая война тоя планъ малко по малко се осществява.

АПРИЛЪ

Ясно-синьо е небето
топли дни ни прати югъ,
и пробужда се полето —
бѣга зименъ мразъ отъ тукъ.

Нейде, татъкъ по нивята,
се провиква младъ орачъ;
а пъкъ тука семената
прѣска радостенъ сѣячъ.

Полски миризъ — теменуги,
лѣятъ своя ароматъ;
птичкитѣ една презъ друга
пѣятъ пѣсни съ благодатъ.

Промѣнява се полето,
затѣкало новъ килимъ;
шепне радостно сърдцето
нѣжния априлска химъ!

Василъ Дуновски